

Motion till riksdagen 2021/22:2611

av Jon Thorbjörnson m.fl. (V)

En familjepolitik med barnet i centrum

1 Innehållsförteckning

1 Innehållsförteckning	1
2 Förslag till riksdagsbeslut.....	2
3 Inledning.....	2
4 Utvärdering av vårdnadsreglerna	2
5 Domares barnkompetens	4
6 Barnprotokoll.....	5
7 Särskilda ombud för barn	5
8 Barn med fler än två sociala föräldrar	6
9 Barnperspektiv vid svårigheter gällande vårdnad	7

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör göra en översyn av hur vårdnadsreglerna tillämpas i praktiken och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till ändring i lagstiftning som innebär att de domare som ska döma i mål om vårdnad, boende och umgänge ska ha förvärvat en särskild barnkompetens och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till ändring i lagstiftning som innebär att det blir obligatoriskt för domstolar att upprätta särskilda barnprotokoll i mål om vårdnad, boende och umgänge och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma till riksdagen med lagförslag som innebär att varje barn får rätt till ett eget juridiskt biträde i alla mål om vårdnad, boende och umgänge och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning i syfte att ändra reglerna i föräldrabalken (FB) så att det blir möjligt för ett barn att ha flera vårdnadshavare och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att domstol inte ska kunna besluta om gemensam vårdnad mot en förälders vilja i de fall där en förälder har utsatt den andra föräldern eller barnet för våld eller övergrepp, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att domstol inte ska kunna besluta om gemensam vårdnad mot båda föräldrarnas vilja och tillkännager detta för regeringen.

3 Inledning

I Sverige finns en stor politisk enighet om att barns villkor och barnens bästa ska komma i första rummet. Att barn har samma människovärde som vuxna men samtidigt behöver särskilt stöd och skydd ställer de flesta upp på. Det råder i retoriken även enighet om att barn ska kunna växa upp i trygghet, utvecklas och förverkliga sina drömmar. Ändå finns det barn som far illa i Sverige. Det räcker alltså inte med politisk enighet kring de stora konventionerna och det räcker inte med lagar. Det handlar också om prioriteringar av de ekonomiska resurserna, om information och kunskapsspridning, om viljan och förmågan att lyssna på barnen och tillerkänna dem inflytande, om att frågan om barnens rättigheter finns högt på den politiska dagordningen och ständigt debatteras och synliggörs.

4 Utvärdering av vårdnadsreglerna

I juli 2006 trädde dagens regler om vårdnad, boende och umgänge i kraft. När lagändringen gjordes syftade den framför allt till att stärka barnperspektivet i

föräldrabalken (FB). Risken för att barnet far illa lyftes fram och den s.k. riskbedömning som domstol och socialtjänst ska göra betonades ytterligare.

Av förarbetena (prop. 2005/06:99) framgår att om en förälder utsätter barnet eller någon annan i familjen för övergrepp är det i princip bäst för barnet att den föräldern inte får del i vårdnaden (prop. 2005/06:99 s. 42, s. 51). Socialtjänst och domstol ska ta hänsyn till barnets vilja i alla frågor som rör vårdnad, boende och umgänge samt verkställighet av beslut. Då barnets vilja inte knutits till en bestämd åldersgräns ökar möjligheterna att beakta även mindre barns vilja (prop. 2005/06:99 s. 45, s. 83).

Domstolen ska verka för att föräldrarna når en samförståndslösning men av motiven till 42 kap. 17 § rättegångsbalken framgår att domstolen ska vara försiktig med att verka för eller acceptera en samförståndslösning i de fall där den ena föräldern gjort sig skyldig till våld eller övergrepp mot den andra föräldern, barnet eller något syskon till barnet (prop. 2005/06:99 s. 104).

Vänsterpartiet deltog i egenskap av samarbetsparti till den dåvarande socialdemokratiska regeringen i arbetet med de nya vårdnadsreglerna. Vi fick igenom en rad förändringar, framför allt skarpa skrivningar i förarbetena till lagen, som syftar till förbättringar och stärkt skydd för de barn vars föräldrar tvistar om vårdnad, boende och umgänge. Vi har speciellt fokuserat vårt arbete på att de barn som utsätts för övergrepp eller annat våld av en förälder måste tas på allvar av socialtjänst och domstol.

För att kunna avgöra om lagändringarna fått avsedd effekt bör domstolarnas och socialtjänstens tillämpning av de nya vårdnadsreglerna utvärderas fortlöpande. Detta är nödvändigt för att kunna ta ställning till om lagstiftarens intention med ändringarna fullföljs, dvs. att det enskilda barnets bästa tillgodoses i domar och beslut om vårdnad, boende och umgänge.

Trots ändringarna i vårdnadslagstiftningen har vi tyvärr sett exempel på att socialtjänst och domstolar inte gör de riskbedömningar som krävs för att skydda ett barn som varit utsatt för eller riskerar att utsättas för övergrepp. Vidare förekommer det fortfarande att barn hämtas med polis för att verkställa beslut om umgänge eller vårdnad. De nya vårdnadsreglerna har i skrivande stund varit i kraft i över femton år.

2014 tillsattes en utredning med uppgift att utvärdera 2006 års vårdnadsreform. Denna utredning resulterade i SOU 2017:6 Se barnet. Under remissomgången för utredningen fick den omfattande kritik från flera tunga aktörer såsom barnombudsmannen (BO) för att den bl.a. inte gjorde någon särskiljning av vårdnadskonflikter med och utan våld. Utredningen fick även kritik för att sin titel till trots brista i att ha ett barnperspektiv. Utredningen har inte heller sett över lagar och regler rörande boende och umgänge utan har helt ensidigt fokuserat på vårdnadsfrågorna. Utredningen har sedan resulterat i propositionen Ett stärkt barnrättsperspektiv i vårdnadstvister (prop. 2020/21:150). Men som många remissinstanser uttryckt finns det ett stort behov av ytterligare lagändringar inte minst för att stärka barnperspektivet.

Regeringen bör göra en översyn av hur vårdnadsreglerna tillämpas i praktiken. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

5 Domares barnkompetens

Bristande kompetens hos domstolar och socialtjänst när det gäller barns utveckling kan få förödande konsekvenser för de barn som är föremål för föräldrarnas tvist om vårdnad, boende eller umgänge.

Vänsterpartiet menar att det behövs en särskild barnkompetens för de domare som ska döma i familjerättsliga mål. Det är vår bestämda uppfattning att ett krav på särskild barnkompetens hos domare skulle leda till mer lika tolkningar av principen om barnets bästa. För närvarande är det upp till varje domstol att överväga frågan om specialisering av domare i syfte att förbättra kompetensen i frågor som rör vårdnad, boende och umgänge (prop. 2005/06:99 s. 68 f.). Domstolsverket arbetar förvisso kontinuerligt med att utbilda domare i frågor som rör barn men vi menar att utvecklingen på området går för långsamt, vilket drabbar enskilda barn.

Vi anser att de tolkningar av barnets bästa som domare gör dessvärre ofta strider mot FN:s konvention om barnets rättigheter (se art. 3, 9 p. 1, 9 p. 3, 12). Vår förhoppning var att ändringarna i vårdnadslagstiftningen (prop. 2005/06:99), där riskbedömningen betonats, skulle leda till färre domar med beslut som strider mot barnets bästa. Dessvärre förekommer det fortfarande domslut som slår fast att barn ska ha umgänge eller bo med en förälder som utsatt eller misstänks ha utsatt barnet för övergrepp.

I förarbetena till ändringarna i föräldrabalken betonas att uppgifter om våld som förs fram i ett mål om vårdnad, boende eller umgänge alltid måste prövas och att domstolen måste göra en riskbedömning.

I de fall där domstolen kommer fram till att det finns en risk för att barnet kommer att fara illa bör detta väga tungt i den helhetsbedömning av samtliga omständigheter som ska göras. Om en förälder utsätter barnet eller någon annan i familjen för våld, trakasserier eller andra kränkningar är det i de allra flesta fall bäst för barnet att den föräldern inte får del i vårdnaden. Prövningen kan också mynna ut i att något umgänge inte alls bör äga rum (prop. 2005/06:99 s. 42).

För ett antal år sedan infördes särskilda krav på domare som dömer i ungdomsmål. Enligt Vänsterpartiets mening är det även motiverat att de domare som dömer i familjerättsliga mål ska ha kompetens kring barns utveckling, om barns reaktioner på våld och övergrepp som utövats av den ena föräldern mot barnet eller den andra föräldern osv. Detta borde vara ett minimikrav för att få döma i mål om vårdnad, boende och umgänge eftersom dessa tvister ofta är mycket komplexa. Barnombudsmannen (BO) skriver i sitt remissvar på SOU 2017:6 Se barnet att de utbildningar som erbjuds domare från Domstolsakademien är frivilliga att delta i. Det är därför möjligt för domare att handlägga dessa ärenden utan någon specialkompetens inom området. Som utredningen genomgående beskriver i sitt betänkande är dessa ärenden komplexa och avvägningar ska göras mellan flera olika intressen där barnets bästa ska väga mycket tungt. För att kunna bedöma dessa ärenden på bästa sätt krävs god kompetens hos domarna om barns behov och utveckling, om barns sätt att uttrycka sig, om barns rättigheter och inte minst om bedömning och prövning av barnets bästa. Precis som Barnrättighetsutredningen konstaterade anser BO att det finns stora brister bland beslutsfattare på alla nivåer, inklusive domare, om hur en bedömning och prövning av barnets bästa ska göras. Detta är också något som Sverige har fått kritik för från FN:s barnrättskommitté. BO anser därför att det bör vara ett obligatoriskt moment under domarutbildningen att genomgå utbildning i hur barnets bästa bedöms och prövas, om barns rättigheter, hur barn berättar om traumatiska händelser och barns utveckling. För ordinarie domare, som redan har

genomgått domarutbildningen, bör detta vara obligatoriska moment i deras kompetensutveckling. Vänsterpartiet instämmer i detta med BO.

Regeringen bör återkomma med förslag till ändring i lagstiftning som innebär att de domare som ska döma i mål om vårdnad, boende och umgänge ska ha förvärvat en särskild barnkompetens. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

6 Barnprotokoll

För att säkerställa att principen om barnets bästa står i fokus vid den rättsliga hanteringen av mål eller ärenden om vårdnad, boende och umgänge vill Vänsterpartiet att det ska upprättas särskilda barnprotokoll som en bilaga till domen där avgörandet motiveras utifrån vad som är bäst för barnet.

Den bärande tanken i FN:s konvention om barnets rättigheter, barnkonventionen, är att barnet är en fullvärdig människa med egna rättigheter. Enligt vår mening ligger ett krav på obligatoriska barnprotokoll helt i linje med ambitionen i barnkonventionen. Ett barnprotokoll skulle kunna utformas som en bilaga till domen och fungera som en checklista där domaren på punkt efter punkt går igenom att det är barnets bästa som legat till grund för domstolens ställningstagande i en viss fråga och inget annat, t.ex. rättvisa mellan föräldrarna. Av checklistan kan t.ex. framgå om samtal med barnet har ägt rum, om barnpsykiatrisk utredning har genomförts, om personer i barnets närhet har hörts, om läkarundersökning har gjorts, om riskbedömning gjorts osv. Domstolen bör ge motiveringar till varför vissa krav i checklistan inte uppfyllts samt redovisa varje ställningstagande och beslut.

Vänsterpartiets förslag innebär inte att vi vill styra hur domstolarna motiverar sina domar utan att vi vill skapa en garanti för att det enskilda barnets bästa tas på allvar. Vi menar att obligatoriska barnprotokoll kommer att stärka principen om barnets bästa i den rättsliga hanteringen. Vidare kan checklistan fungera som ett stöd för rättens ledamöter.

Det ska inte som i dag vara möjligt att motivera ett avgörande genom att enbart konstatera att ”barnets bästa tillgodosätts” eller att resonera kring att ”barnet behöver båda sina föräldrar” utan att göra en faktisk riskbedömning. Krav måste ställas på att en domstol eller myndighet ska kunna motivera varje beslut och ställningstagande i ett avgörande utifrån barnets bästa.

Regeringen bör återkomma med förslag till ändring i lagstiftning som innebär att det blir obligatoriskt för domstolar att upprätta särskilda barnprotokoll i mål om vårdnad, boende och umgänge. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

7 Särskilda ombud för barn

När föräldrarna tvistar om vårdnad, boende eller umgänge i domstol företräds de vanligtvis av var sitt ombud. Ofta kommer den rättsliga processen att handla om att rättvisa ska skipas mellan föräldrarna varpå barnet som egentligen är huvudperson blir osynliggjort. För att barnets rätt och principen om barnets bästa verkligen ska tas på allvar menar vi att barn bör ha rätt till ett juridiskt ombud som är frikopplat från

föräldrarna och deras eventuella biträden. Ett barnombud skulle ha det enskilda barnets intresse för ögonen och skulle kunna utgå enbart ifrån barnets bästa och barnets synpunkter i sin argumentation inför rätten. Att barn bör ha ett eget ombud för att säkerställa deras rätt att komma till tals är en åsikt som Vänsterpartiet delar med flera organisationer, bl.a. Barnombudsmannen, Rädda Barnen och Unizon.

Vänsterpartiet anser att varje barn bör ha en klar och uttalad rätt att föra fram sina åsikter i samband med tvister om vårdnad, boende och umgänge. En ovillkorlig rätt för barn att komma till tals i dessa frågor ligger helt i linje med FN:s konvention om barnets rättigheter. Vi menar att även små barn har åsikter om sin levnadssituation som är värda att tas på allvar.

Vänsterpartiet vill poängtera att anledningen till att tvister om vårdnad, boende och umgänge över huvud taget förs till domstol är att det finns en underliggande konflikt mellan föräldrarna. Om föräldrarna hade kunnat samarbeta i frågor kring barnet hade det inte funnits någon tvist. Vidare torde det vara de allra svåraste och mest konfliktfyllda fallen som hamnar i rätten och leder till en huvudförhandling.

Ambitionen måste vara att alla barn som är föremål för en process om vårdnad, boende eller umgänge ska ha rätt att få sina åsikter framförda just för att slippa behandlas som objekt under den rättsliga hanteringen. En rätt till ett eget juridiskt biträde gynnar alla barn vars föräldrar tvistar om vårdnad, boende eller umgänge och i synnerhet de barn som far illa. Vidare skulle ett barnombud leda till mer genomtänkta beslut där barnets vilja faktiskt beaktas vilket gör att besluten blir lättare att verkställa. Enligt Vänsterpartiets uppfattning bör ett barnombud ha dokumenterad kompetens i frågor som rör barns utveckling, traumahantering och riskbedömning.

Riksdagen tillkännagav i samband med behandlingen av de då nya vårdnadsreglerna (se 2005/06: LU 27 s. 36 f., riksdagens protokoll 2005/06:131) att varje barn bör ha rätt till ett eget juridiskt biträde i alla mål om vårdnad, boende och umgänge. Vänsterpartiet ansåg att det var glädjande att frågan varit föremål för beredning inom Justitiedepartementet (bet. 2006/07:CU8 s. 10). Nu har det emellertid gått 14 år utan att regeringen återkommit till riksdagen med lagförslag i frågan.

Regeringen bör återkomma till riksdagen med lagförslag som innebär att varje barn får rätt till ett eget juridiskt biträde i alla mål om vårdnad, boende och umgänge. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

8 Barn med fler än två sociala föräldrar

Enligt dagens lagstiftning kan ett barn inte ha fler än två juridiska vårdnadshavare. Många barn växer dock upp med flera sociala föräldrar. Det kan handla om barn vars biologiska föräldrar lever i samkönade relationer eller om barn vars biologiska föräldrar separerat. Dagens lagstiftning medför att ett barn inte har juridisk rätt att träffa en social förälder efter att de vuxna separerat. Detta trots att den sociala föräldern kan vara lika viktig för barnet som den biologiska föräldern. Vidare har barnet ingen rätt att arva en social förälder.

Ett exempel där ett barn med flera sociala föräldrar har hamnat i kläm till följd av luckan i lagstiftningen är den pojke vars två lesbiska mammor skrivit ett eget avtal med pojkens pappa om att de alla tre skulle ha delat föräldraansvar. Då de biologiska föräldrarna hamnat i en konflikt med den icke-biologiska mamman visade det sig att det

skriftliga avtalet saknade juridisk betydelse. Pojken har ingen som helst juridisk rättighet att umgås med sin icke-biologiska mor.

Vänsterpartiet anser att det är angeläget att alla barn har ett juridiskt skydd i lagstiftningen oavsett i vilken typ av familjebildning barnet växer upp. Barn kan ha lika starka band till en social förälder som till en biologisk förälder.

För att stärka barns rätt till sina föräldrar, biologiska såväl som sociala, anser Vänsterpartiet även att barn bör kunna ha fler än två vårdnadshavare. Många barn har fler än två föräldrar, och det är dags att lagstiftningen nu anpassas till hur verklighetens familjer ser ut.

Regeringen bör tillsätta en utredning i syfte att ändra reglerna i föräldrabalken (FB) så att det blir möjligt för ett barn att ha flera vårdnadshavare. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

9 Barnperspektiv vid svårigheter gällande vårdnad

Vänsterpartiet vill att den allra viktigaste aspekten när barnets bästa bedöms ska vara ”risken för att barnet eller någon annan i familjen utsätts för övergrepp eller att barnet olovligen förs bort eller hålls kvar, eller annars far illa” (6 kap. 2 a § andra stycket FB). Här vill vi också uppmärksamma barnkonventionen som numera är svensk lag och som i artikel 9 markerar att barn principiellt har rätt till båda sina föräldrar, utom då detta strider mot barnets bästa och som i artikel 19 markerar ansvaret för varje konventionsstat att ”vidta alla lämpliga lagstiftningsåtgärder, administrativa, sociala och utbildningsmässiga åtgärder för att skydda barnet mot alla former av fysiskt eller psykiskt våld, skada eller övergrepp” också i relation till barnets föräldrar. Barnkonventionen sätter därmed viktiga gränser för föräldrars makt över barn, gränser som är nödvändiga att upprätthålla för barnets bästa. Detta förändras inte av regeringens förslag i proposition 2020/21:150 att föräldrabalkens reglering ska ändras i fråga om vad domstolen också ska fästa särskilt avseende vid när frågan om huruvida vårdnaden ska vara gemensam eller inte avgörs. De anser att särskilt avseende i fortsättningen ska fästas vid föräldrarnas förmåga att sätta barnets behov främst och ta ett gemensamt ansvar i frågor om barnet.

Vänsterpartiet anser att regeringens intention att flytta fokus från föräldrarnas konflikt till barnens behov var bra, förutsatt att det handlade om en konflikt utan våld, vilket bl.a. Barnombudsmannen markerat i sitt remissvar. Att en förälder har tagit omsorgsansvar och har visat och fortsatt visar på förmåga att sätta barnets behov främst ska vara gynnande i en tvist. Vi ser dock en överhängande risk för att föräldrar som har varit förtryckta i parrelationen eller blivit utsatta för våld och hot av den andre föräldern och p.g.a. detta har svårt att samarbeta kring barnet riskerar att missgynnas av förslaget, vilket i sin tur riskerar att få allvarliga konsekvenser för barnet.

Av samma anledning och med förnyad hänvisning till såväl kraven i barnkonventionen som 6 kap. 2 a § FB ställer vi oss helt avvisande till lagändringen att domstolen ska kunna besluta om gemensam vårdnad när båda föräldrarna motsätter sig den vårdnadsformen. Såväl Barnombudsmannen och Stiftelsen Allmänna Barnhuset som de två riksorganisationerna Roks och Unizon avstyrkte också detta i sina remissvar mot bakgrund av såväl forskning som egna kontakter med barn.

Domstol ska inte kunna besluta om gemensam vårdnad mot en förälders vilja i de fall där en förälder har utsatt den andra föräldern eller barnet för våld eller övergrepp. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Domstol ska inte kunna besluta om gemensam vårdnad när båda föräldrarna motsätter sig detta. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Jon Thorbjörnson (V)

Gudrun Nordborg (V)

Linda Westerlund Snecker (V)

Mia Sydow Mölleby (V)

Jessica Wetterling (V)